

taga med sig i vagnen en säck eller skrin, på hvilket de kunna sitta. Genom en sådan förändring, att tredje klassens afgift räknades till 33, andra klassens till 50 och den första till 65 öre, skulle sannolikt ej få bland dem, som nu åka i tredje klassen, resa i den andra, emedan skilnaden då icke blefve så stor, och ännu flera, som nu åka i den andra, skulle då välja den första, så att den klassens vagnar icke så ofta, som nu är fallet, skulle gå tomma. Priset på tredje klassen blefve i alla fall, såsom synes af ofvanstående exempel, billigare än på de flesta utländska jernbanor.

Jag anhåller, att Stats-Utskottet måtte taga i öfvervägande detta förslag, genom hvars antagande staten sannolikt skulle erhålla en ökad inkomst af öfver 200,000 R:dr årligen, samt att Utskottet måtte föreslå en underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t om utarbetande af en ny passageraretariff i ungefärlig likhet med det här uppgifna, men med tillägg af en fjerde klass vagnar utan säten på de blandade tågen, att kunna mot särdeles billigt pris färdas mellan orter med kortare afstånd.

L. J. Hierta.

N:o 150.

Af Herr J. F. Fredricson från Upsala län: Om antagande af det utaf vederbörande komité afgifna förslag till s. k. fastighetsböckers införande.

Vid 1859 och 1860 års riksdag hafva Rikets Ständer i underdånig skrifvelse den 11 Augusti sistnämnda år, med tillkännagifvande, att de för sin del ansåge att en hvar, som genom laga fång af hvad beskaffenhet det vara må åtkommit fast egendom, borde förpligtas att derå söka lagfart, samt att sådana grund- och hypoteksböcker, som i nämnda skrifvelse blifvit omförmälda, borde i riket införas, anhållit, att Kongl. Maj:t måtte täckas utarbete och Rikets Ständer förelägga de förslag till stadganden i nämnda hänseende, som kunde vara erforderliga.

Med anledning här af har Kongl. Maj:t utnämnt en komité, med uppdrag att utarbete förslag till stadganden i den af Rikets Ständer angifna syftning. Detta förslag, som innefattar en fullständig lagstiftning angående s. k. fastighetsböcker, aflämnades 1867 och har blifvit tryckt och utdeladt till Riksdagens ledamöter vid 1868 års riksdag samt sedermera undergått den i grundlagen föreskrifna pröfning af Högsta Domstolen, som underkänt detsamma såsom overkställbart.

Frågan om ordnandet af lagfarts- och inteckningsväsendet, i hög grad af behofvet påkallad, för betryggande af egande- och hypoteks rätt till fastighet, samt af detta skäl länge motsedd och sedan mer än tio år stående på dagordningen, är sålunda undanskjuten. Emellertid fortfara alla de länge öfverklagade olägenheterna af den i detta hänseende bristfälliga lagstiftningen och främst den, att fastighetskrediten är störd och att penningar emot inteckning i fast egendom betinga högre ränta än emot andra papper, under det att i andra länder räntan å inteckningar vanligen är lägre än å annan försträckning.

En väsendtligen bidragande orsak härtill ligger deruti, att i de flesta länder finnas införda sådana af komiterade föreslagna fastighetsböcker, genom utdrag ur hvilka en långifvare med lätthet förvissar sig såväl om eganderätten till den fastighet, hvori hypotek erbjudes, som om de, samma rättighet vidlådande gravationer. I vårt land åter kan en långifvare om eganderätten till en fastighet icke vinna upplysning annorledes än af ett s. k. fastebref, hvilket i sjelfva verket icke innebär något fullgiltigt bevis om eganderätt, men egentligen och ursprungligen afsåg att trygga emot det längesedan upphäfda bördsklandret. Lika litet kan han genom fastebrefvet vinna upplysning om huruvida gäldenären fortfarande är egare till den fastighet, som i fastan omförmäles, eller huruvida han afhändt sig större eller mindre del af densamma.

Beträffande de afsöndringar, som från fastigheten kunna hafva skett, kan han icke ur offentliga handlingar vinna någon upplysning.

För att förvissa sig om de gravationer, som vidlåda en fastighet, måste han åter utlösa ett gravationsbevis, som domaren meddelar, efter att hafva genomgått inteckningsprotokollerna för tio år, och i marginalen af hvilka de särskilda hemmanens namn upptagas. Huru lätt ett förbiseende vid genomgåendet af dessa protokoller för tio år kan inträffa, är för en hvar uppenbart och ådagalagdt af erfarenheten, som visar, att sådana gravationsbevis ganska ofta äro felaktiga.

Har ett hemman flera gånger blifvit deladt, är det till och med ofta omöjligt för domaren att utfärda ett tillförlitligt gravationsbevis, och mången gång händer att, då ett gravationsbevis begäres öfver ett sextonedels hemman, domaren nödgas i gravationsbeviset upptaga alla de inteckningar, som blifvit meddelade i hela hemmanet, och öfverlemna åt långifvaren att utreda, hvilka bland dessa vidlåda den ifrågasvarande sextonedelen eller de öfriga femton lotterna.

Att vid sådant förhållande inteckningar af långifvare icke gerna emottagas, är för hvar och en uppenbart.

Helt annorlunda är förhållandet i de länder, der fastighetsböcker finnas införda med särskilda folier för hvarje fastighet, upptagande å ena sidan eganderätten dertill, med de deruti skedda förändringar eller gjorda afsöndringar, än äfven å andra sidan de egendomen vidlådande gravationer.

Förslag till sådana fastighetsböcker äro af komiterade utarbetade, och då jag af ofvan anförda skäl förmenar införandet af dessa böcker vore för eganderätten betryggande och för fastighetskrediten i hög grad gagnande, anser jag det vara af vigt, att detta förslag kommer under pröfning af Representationen, som såmedelst blefve i tillfälle att bedöma, huruvida de af Högsta Domstolen yttrade tvifvel om verkställbarheten må finnas grundade.

Jag tillåter mig således vördsamt föreslå:

att Riksdagen ville till pröfning företaga de af komitén den 10 Juni 1867 afgifna förslag till fastighetsbok samt i sammanhang dermed stående författningar.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

J. F. Fredricson,
från Upsala län.

N:o 151.

Af Herr A. T. Gustafsson: Om beviljande af understöd till anläggande af en jernväg emellan Jönköping och Wernamo.

Komiterade för åstadkommande af en jernväg genom Lagaådalen, emellan Jönköping och Wernamo, hafva hos Kongl. Maj:t under år 1869 anmält detta företag, samt dervid fogat erforderliga handlingar och kartor för jernväg med $3\frac{1}{2}$ fots spårvidd.